

høver. Endnu skal jeg kun tillade mig med Hensyn til Esbjerg at udvikle nærmere en Tanke, jeg udtalte igaar, og som det ærede specifikke Medlem for Esbjerg (Hvid) synes at have misforstaaet. Der har jo været ført Klager over, at Fragten er for dyr for Kreaturtransporten fra Esbjerg til England. Det er meget vanskeligt at sige, hvorvidt disse Klager ere begrundede eller ikke. Jeg tror imidlertid, at en af Grundene og maaske den væsentligste Grund til, at Fragten maa være dyr fra Esbjerg til Thameshaven eller Harwich, er den, at man paa Grund af det flakke Vand ved Esbjerg ikke kan komme ind til Esbjerg med store Skibe. De Skibe, der gaa derind, kunne neppe stikke dybere end 11 à 12 Fod. Det er en Selvfølge, at et Skib, der paa Grund af sine mindre Dimensioner kun kan indtage en mindre Ladning, maa have denne Ladnings Fragt dyrere betalt end et stort Skib, der kan rumme en meget stor Ladning, idet der er en overordentlig stor Mængde Afgifter, som ere fælles for alle Skibe og derfor ogsaa falde med lige Bægt paa de store og de smaa Skibe. Dette er Grunden til, at det har været muligt for særdeles billige Fragter at føre levende Kvæg fra Amerika til England, fordi man har disse meget store Fartøier, som kunne indtage overordentlig store Ladninger. Dette er jo naturligt og kan ikke modsiges. Det maa altsaa formodentlig ligge i Beskaffenheden af selve Indseilingen til Esbjerg, at Fragterne der skulle og maa være dyre. Dertil kommer jo, som den sidste ærede Taler oplyste, at der i Reglen ikke er Tale om Retourfragt fra Thameshaven eller Harwich til Esbjerg. Dette ligger ogsaa i Sagens Natur. Altsaa, forinden man gaar ind paa den Plan, som den høitærede Indenrigsminister synes at have, og hvortil han er bleven opmuntret fra forskjellige Sider heri Thinget, nemlig at sætte en selvstændig Dampskibslinie i Gang mellem Esbjerg og England, bliver det dog vistnok nødvendigt, at der anstilles en ganske nøagtig Undersøgelse om, hvorvidt ikke selve Forholdene og navnlig Indseilingen ved Esbjerg netop medføre, at Fragterne der maa være dyre og ikke kunne være billigere, end de nu ere ansatte. Man kan vist være temmelig vis paa, at i denne Tid, hvor Konkurrencen altid er oppe, vilde en Konkurrence fra engelske og andre Selskabers Side strax have mødt paa Pladsen, hvis Fragterne virkelig ere, hvad det ærede Medlem fra Esbjerg (Hvid) skal have kaldt dem, ublu.

Tauber: De Bemærkninger, der fra flere Sider ere fremkomne om Prægravationspørgsmaalet, skal jeg ikke komme meget dybt ind paa. Det er Noget, man maa være beredt paa, at der fra

visse Medlemmers Side — som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), skjøndt jeg ikke opholdt mig ved ham — og ogsaa fra den meget ærede Indenrigsministers Side, hvorefter der kommer nogen Hentydning til, at der kunde være Tale om, at Sjælland blev prægraveret, reiser sig ligesom en Storm. Man skulde næsten tro, at man fra disse Sider søgte sig flaaet derved. Jeg skal tillade mig uden at komme dybere ind paa Sagen at holde mig til nogle Punkter, der foreligge paa det nærværende Finanslovsforslag. Jeg skal da for det Første minde om Spørgsmaalet om de lollandste Diger og ved Siden deraf Høfderne ved Simfjordens vestlige Udløb. Disse Høfder anlægges udelukkende paa Statens Bekostning, og nu er der efter Indstilling fra det samlede Finansudvalg Tale om lignende Foranstaltninger ved Nymindbegab, ligeledes paa Statens Bekostning. De lollandste Diger derimod ere anlagte for en væsentlig Del paa Amtets og Egnens Bekostning, uagtet Forholdet der i Virkeligheden er det samme. Det er ingenlunde noget ringere Areal eller ringere Børdier, der var Tale om at beskytte paa Lolland, end der er Tale om at beskytte paa de to andre nævnte Steder. Men naar Talen er om Lolland, kan man i det Høieste strække sig til at give en Forlængelse af Fristen for Laanets Betaling, men ikke komme dertil, at Staten overtager Forpligtelsen. Nu have vi vel fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og den meget ærede Minister modtaget Forsikring om, at de ville vise samme Interesse for den ene Landsdel som for den anden. Jeg modtager med Glæde disse Forsikringer og skal sætte endnu større Pris paa at se dem udsørte i Gjærningen; thi det have vi endnu ikke nogenstunde set. Der er jo vel talt om, at der er givet Sjælland visse smaa Telegrafstationer, en 3—4 faadanne, tror jeg; men den Slags ubetydelige Spørgsmaal skal jeg ikke opholde mig ved. En Giendommelighed er der ved dem, som bestride, at der har fundet Prægravation Sted; det er den, at man nævner paa den ene Side Kjøbenhavn, at man siger: Er der gjort Noget for Jylland, saa er der ogsaa gjort Noget for Kjøbenhavn. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det er den største Uret, man kan gjøre Sjælland, at regne det som et Tilbehør til Kjøbenhavn. Netop derved er der stiftet Sjælland den største Uret, at dets Interesser bestandig ere blevene og fremdeles blive tilsidefatte for Kjøbenhavns. Endnu idag har man hørt, hvorledes den meget ærede Minister stiller sig paa en meget forskjellig Maade, naar der er Tale om Stationer, der skulle aabne endel af Kjøbenhavns Befolkning en let Afgang til Jernbanen, og naar der er Tale om Stationer,